

Politiek en schoenen van Scapino zijn niet aan Gait Post besteed

Door André Scheffers

VRIEZENVEEN - Wie niet presteert op het veld, krijgt de wind van voren van Gait Post. De 78-jarige Deto-fan steekt zijn kritiek nooit onder stoelen of banken, maar laat altijd van zich horen langs de zijlijn. Het is een fanatieke supporter, de bejaarde schoenmaker uit Vriezenveen, die zijn beroep nog altijd uitoefent. 'Zeg hem niet dat je schoenen bij Scapino hebt gekocht', merkt kantinebeheerder Jan Bruins op. 'Dan krijg je wat te horen.' Een wedstrijd van Deto zonder Gait is nauwelijks voor te stellen. Altijd is hij erbij. Uit en thuis.

Het eerste werd vorig seizoen onder Guus Hoevenberg kampeon. Zaterdag tegen Go Ahead in Kampen hoopt Post wederom op de volle winst. 'Van de nieuwe trainer heb ik begrepen dat het moet lukken', zegt Gerrit Post hoopvol, die liever hoort dat je Gait zegt. 'Als ze me Gerrit noemen heb ik het idee dat ik ertussen wordt genoemd', merkt hij zonder te dollen op. 'Een eigenlijk wil ik ook niet in de krant, want van veren steken hou ik niet zo.' Het is Gait Post ten voeten uit. Sinds mensenheugenis is hij betrokken bij het wel en wee van Deto. Hij is lid vanaf het ontstaan van de fusieclub, is op verschillende terreinen actief geweest en mist nog steeds geen wedstrijd.

Sport in de regio

Zelf heeft hij nooit een op noemenswaardige wijze tegen een bal getrapt ('het stelde in ieder geval niet veel voor').

Maar Deto draagt hij tot op de dag van vandaag mee in zijn hart. Goede tijden werden afgewisseld door slechte tijden toen pakweg vier jaar geleden iedereen ging lopen. Op dit moment is de club weer trots op het eerste. 'Het gaat gelukkig de goede kant uit', weet Gait.

'Dit is een mooie vereniging. Er is geen herrie of flauwekul, hier hangt altijd een plezierige sfeer.' Ondanks dat hij bijna 79 wordt, is Post meerdere malen per week op de club te vinden. 'Zaterdag ben ik er steevast, donderdags leggen we een kaartje en verder is er altijd wel wat te doen op de vereniging.'

Met als gevolg dat Post weinig thuis is. 'Dat klopt wel ja. Daarnaast ben ik ook nog beheerder van het Hertenkamp in Vriezenveen. Ze hebben me daar

'Dit is een mooie vereniging. Er is geen herrie of flauwekul, hier hangt altijd een plezierige sfeer', zegt Gait Post.

FOTO FRANK UVLENBROEK

Tubantia, 25-9-1988

ooit voor gevraagd en dat ben ik bracht, ach ja zo ga je maar blijven doen.'

Van beroep is hij schoenmaker, ook daarin is hij nog altijd actief. 'Ik heb net nog even een paar schoenen naar mijn dochter ge-

'Nee' zeggen kan Post wel degelijk. 'Als ik iets niet wil zeg ik dat ook. Met politiek zal ik me bijvoorbeeld nooit bemoeien. Dat is niets voor mij, laat anderen dat maar doen.'

De oudjes worden op handen gedragen bij Deto. Gait Post ondervindt dat aan den lijve. 'Zaterdag gaan we naar Kampen. Om vervoer hoef ik nooit te vragen. Om een uur moet ik in de kantine zijn en dan nemen ze me mee. Dat bedoel ik nou als ik zeg dat dit een geweldige vereniging is.'

Als echte kenner vindt Gait dat er vroeger harder gevoetbald werd dan tegenwoordig. 'De spelers kwamen het veld in na een dag hard werken in het veld, stroopten de mouwen op en gingen voetballen. Na een overtrekking stond men gewoon op en ging zonder te zeuren weer verder.'

Van mooi voetbal kon je in de ogen van Post niet spreken. 'Dat is veel verbeterd. Niet dat er nu niet hard gewerkt wordt, maar als ze een tik krijgen zijn ze snel geblesseerd en moeten ze eruit...'